

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Saa er da Dørrene tillukt

Citation: Kingo, Thomas: "Saa er da Dørrene tillukt", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 532.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo04val-shoot-workid120414.pdf> (tilgået 06. august 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

En Anden over Evangelium, Om Prædike-Embedets Myndighed, Under dend Melodie: Jeg beder dig min HErre og Gud, etc.

1.

SAa er da Dørrerne tillukt,
Men sorgen er dog inde!
Ald Verdens Lyvs er dog ey slukt,
Thi JESus vil oprinde!
Midt blant Disciplene hand staa
Med Fredens Bluß i hænde,
Hans Hænder og hans side-saar
De grandt kand see og kiende.

2.

O Glæde uden Taal og Maal,
Som dem betog ald smerte,
At JESus som drak Dødsens skaal
Og laa i Jordens hierte,
Aff døde dog opstanden vaar,
Og end, til større Minde,
Fremviiste sine sting og saar
At skue og at finde.

533

3.

O JEsu, Præst aff Ævighed,
Her lader Du det kiende,
Hvorfor Gud dig aff Himlen ned
Til Jordan vilde sende,
At Syndere Du kunde med
Din Fader vel forlige,
Og give dennem deel og sted
I Ærens ævig Rige.

4.

Og at Disciplene som skal
Det Sone-Embed føre,
Saa de paa Jorden Himlens Sal
Med Siæle riig kand gjøre,
Dem styrker Du med Naad' og Fred,
Og deres synd forsoner,
Ja dem med Himlens Myndighed
Og store Naade kroner.

5.

Som Faderen har dig udsendt
Og salved uden Maade,
Med Aand og Krafft, som er bekiendt,
Saa vil du og i Naade
Ved Aand og Krafft med dennem staa,
Som dine Bud skal være,
Og om i heele Verden gaa
Dit salig Ord at lære.

534

6.

Du blæser, og din gode Aand
Du dennem saa indgyder,
At de faar Magt mod syndsens baand
Og sammenlenked lyder,
At løse op for dem som troe,
Og deres Levnet bedre,
Men Udyds Folk at bind' og snoe
I Dødsens haarde Fiedre.

7.

Saa er en hellig Myndighed
Lagt svage Folk i hænde,
Hvis Lige Verden ikke veed,
Dend Naade bør mand kiende,
At ingen Engel motte faa,
Forsonings-Embeds Ære,
Men skrøbelige Folk de maa

Dend Naade-Titel bæere.

8.

I Adams Næse blæste Gud
Dend kræfftig Livsens Aande,
Som Synd og Satan blæste ud,
Os til stoor Vee og Vaande!
Nu blæste JEsus ind sin Aand
I dem, som op skal rette
Guds Billede, og med sin Haand
Vil deres Verk fortsette.

535

9.

O JEsu, giv mig Naade til
Det Embede at ære,
Som selv saa høyt Du hædre vil,
At Jeg dit Ord og Lære
Ey blæser hen i Veyr og Vind,
Saa Jeg forstokked bliver,
Og i mit Flinte-haarde sind
Til Døden bunden bliver.

10.

Lad mig ey her dend ringeste
Foragte aff dem alle,
Som Du til dine Tiennere
Behaget har at kalde:
Lad mig min Synds Afløsning faa,
Løes her min Synde-Kiæde,
Saa er Jeg frj, at Jeg kand staa
For Dom-stool din med Glæde.
Th. Kingo.

Ende paa Vinter-Parten.